

*Til kapitel 3**Tilladelse m.m.*

Til §§ 8 og 9

Det foreslås i § 8, at bestemmelserne i bank- og sparekasseloven om tilladelse og udøvelse af virksomhed gennem en filial eller som grænseoverskridende tjenesteydelser finder anvendelse for udstedere af elektroniske penge med de afvigelser, der er nævnt i lovforslagets § 9. Herved får udstedere af elektroniske penge mulighed for at operere i lande inden for EU og EØS, når de har fået tilladelse i et land.

Bestemmelserne gennemfører direktivets artikel 2, stk. 2.

§ 8 og § 9 skal sikre, at Finanstilsynet har kendskab til ustedernes aktiviteter i udlandet, ved at Finanstilsynet får informationer om ustedernes virksomhed i de enkelte lande. Bank- og sparekasselovens § 6, stk. 5, er ikke medtaget i § 8, da bank- og sparekasselovens § 6, stk. 5, vedrører anmeldelse og registrering af sparekasser og andelskasser, og således ikke er relevant for udstedere af elektroniske penge. Bank- og sparekasselovens § 6 indeholder en beskrivelse af betingelser for meddelelse af tilladelse. Herudover stilles der efter Finanstilsynets praksis for behandling af tilladelsessager yderligere krav, der skal sikre, at Finanstilsynet får de informationer, der i den konkrete sag skønnes nødvendigt, for at tilsynet kan vurdere sagen. Eksempelvis kan nævnes budgetter for de første 3 år, samt tidsplan for etablering.

Henvisningen til bank- og sparekasselovens § 6 a bevirker, at udstedere inden for Den Europæiske Union eller lande, som Fællesskabet har indgået aftale med, kan virke her i landet gennem filialer, repræsentationskontorer eller grænseoverskridende tjenesteydelser.

I bank- og sparekasselovens § 6 a fastsættes de procedurer, efter hvilke en udenlandsk udsteder, der er meddelt tilladelse i et andet land inden for Den Europæiske Union, kan påbegynde virksomhed her i landet gennem en filial eller i form af grænseoverskridende tjenesteydelser. Reglerne i bank- og sparekasselovens § 6 a for kreditinstitutter er fastsat på grundlag af artikel 18-21 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/12/EF af 20. marts 2000 om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut (kreditinstitutdirektivet).

Det er en betingelse, at den udenlandske udsteder i hjemlandet har tilladelse til at udøve de ønskede aktiviteter.

En filial kan påbegynde sin virksomhed 2 måneder efter, at Finanstilsynet har modtaget meddelelse, bi-

lagt de i bank- og sparekasselovens § 6 a, stk. 2, nævnte oplysninger, fra hjemlandets tilsynsmyndigheder om, at en udsteder ønsker at oprette en filial her i landet for at udøve virksomhed. Finanstilsynet har således en frist på 2 måneder til at tilrettelægge sin del af tilsynet med filialen samt fastlægge eventuelle vilkår for udøvelse af virksomhed begrundet i samfundsmæssige interesser.

For at Finanstilsynet kan have et overblik over antallet af repræsentationskontorer, foreslås det, at der foretages en registrering af de repræsentationskontorer, der findes her i landet. Da repræsentationskontorerne alene må drive virksomhed i form af henvisning til moderudstederen, indebærer registreringen ikke, at der skal foretages tilsyn med repræsentationskontorerne. Anmeldte repræsentationskontorer vil blive offentliggjort af Finanstilsynet.

Gennem henvisningen til bank- og sparekasseloven § 6 b fastsættes proceduren for danske pengeinstitutters etablering af filialer eller udbydelse af grænseoverskridende tjenesteydelser i andre lande inden for Den Europæiske Union eller lande, som Fællesskabet har indgået aftale med. Proceduren svarer til den i bank- og sparekasselovens § 6 a anførte.

Bank- og sparekasselovens § 6 b, jf. den foreslåede § 8, giver Finanstilsynet indsigt i ustederens aktiviteter i udlandet og gør det muligt at tilrettelægge tilsynet med aktiviteterne, inden de påbegyndes, herunder aftale det nødvendige samarbejde med udstederen og det pågældende lands tilsynsmyndigheder.

Ifølge bank- og sparekasselovens § 6 b, stk. 3, jf. den foreslåede § 8, kan Finanstilsynet undlade at fremsende oplysninger til tilsynsmyndighederne i værtslandet, hvis ustederens administrative struktur og finansielle situation ikke er forsvarlig i forhold til den påtænkte etablering. Blandt kravene til den administrative struktur i denne sammenhæng kan specielt nævnes, at ustederens organisation skal være så veludviklet, at den muliggør en forsvarlig styring af aktiviteterne i udlandet.

Ud over informationskravene, jf. bank- og sparekasselovens § 6 b vil bestemmelsen i lov om finansiel virksomhed § 64, stk. 4, jf. den foreslåede § 30 om, at udstederen på forlangende skal give Finanstilsynet enhver oplysning om instituttets forhold, gøre det muligt for Finanstilsynet at få yderligere oplysninger, såfremt dette måtte anses for hensigtsmæssigt.

Til § 10

§ 10 om filialer her i landet af udstedere af elektroniske penge, der har hjemsted i et land uden for Den Europæiske Union eller lande, som Fællesskabet har